

אור השכינה
קול השופר
ביאת
משיחנו תלוי
בתיקון
הברית
קודש
עיקר
התיקון
תלוי
ביסוד
לתקנו,
ובו תלה גם
כן
ביאת
משיחנו
באלף
הששי
ועיכוב
הגאולה
(אור הגנוז)

פעלי פעליך

כל
ראיה
אסורה
שאדם
נכשל,
אם
הוא
לא
בוכה
מיד,
אם
אינו
עושה
תשובה
מיד,
הוא
מוסיף
עוד
עין
למלאך
המנות.

החיד"א ז"ע"א כותב בנחל קדומים, וז"ת"ד:
אם אחד נכשל במליון הסתכלויות, יהיה
למלאך המנות שלו מליון עיניים! (ע"ז כ:)

עלון יומי דהתאחדות הקהלות

נתייסד בארץ הקודש ביום ה' טבת ה'תשע"ו

כולל הלכות ומוסר שאלות ותשובות מכתבים וסיפורים פסקי דין בירורים בענין שמירת עינים, ובפרט דרשנים שמוסרים שיעורים בתערובות אנשים ונשים

24

דבר המערכת

בהמשכים

המערכות על תקון שמירת העינים

ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור בשנים תק"ו-תשע"ו. ומכתבים של גדולי ישראל על שמירת עינים.

מעין עולם הבא

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על קדושת השבת

מצב שמירת עינים בימינו

כמה עבירות עובר השומע דרשות של הרבנים הדרשנים המדברים בתערובות בלי מחיצה כשירה - דין תורה בבית דין של מעלה - שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

תיקון הברית

מלוקט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים זוה"ק ותיקונים ועוד

הנער בן 15 שעבר מות קליני

מה שראה בעולם האמת ובזכותו נתעוררנו להוציא לאור העלון הזה

שלום בית ופרנסה ברוח

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על שלום בית ופרנסה ברוח - הצלחה בזיווגים.

הטעם הוא: כי בעסק התורה האדם ממשיך השכינה עליו, ובהיותו נקי מחטא מצאה השכינה כסא ומושב שבו תשב ותנוח, כאדם היושב בכסא המתקון כראוי, שהכסא הוא נחת רוח לו - כן התורה הנקיה היא כסא מתוקן לשכינה שתשרה בו, אבל בהיות האדם מלוכלך בכתמי עוונותיו אין התורה שורה בו, כי אין בו כסא לשרות, לא התורה ולא השכינה, כי כל קוץ מכאוב וממאיר ליושב על הכסא, לכן קודם כל ירחץ צואת עוונותיו בתשובה כראוי, ורק לאחר מכן יעסוק בתורה, ויקח דמיון מהדין הפשוט בגמרא: **במקום שיש ריח וע אסור לעסוק שם בתורה ובתפילה, וכידוע, שהעוונות נקראו "צואה"**, כמו שכתוב: "אם רחץ ה' את צואת בנות ציון", ולכן כל הקדושים העליונים מתרחקים ממנו אף בעוסקו בתורה.

ומצינו שלא עמדה תורה לדואג ולאחיתופל, כי שניהם - אין להם חלק לעולם הבא, אף על פי שהיו דורשים כמה מאות הלכות במגדל פורח באויר, ועיקר התשובה מביא לידי תורה ומעשים, עד כאן לשונו.

ועד שמירת עיניים דהתאחדות הקהילות ארגון מוקדש לתיקון שמירת העיניים

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

תִּסְחַב אוֹתוֹ לַגְּהֵנוֹם

הוא הרב שלי,
הוא חינוך אותי,
הוא לימד אותי,
והוא נתן לנו דרשות בלי מחיצה,
ונתנו לנשים לדבר מולינו, וחשבת
באמת שזה מצוה ללכת לשמוע
השיעורים המושכים העין, [הנשים מושכים
העין] ולא חלמתי שזה אסור!

החיד"א זי"ע"א כותב
בנחל קדומים, וזת"ד:
אם אחד נכשל במליון
הסתכלויות, יהיה
למלאך המות שלו
מליון עינים! (ע"ז כ:)

כל ראיה אסורה שאדם
נכשל, אם הוא לא בוכה
מיד, אם אינו עושה
תשובה מיד, הוא מוסיף
עוד עין למלאך המות.

המשך תיקון הברית – דיניו ומנהגיו

ונראה להקדים דמה שמובא כאן ג' פעמים ענין הקנאה ("בקנאו את קנאתי גו' בקנאתי"), נראה שהוא כמו שמובא בתשובת מהר"ם שי"ק (סימן שי"ג) החילוק בין "תוכחה" ל"מחאה", ד"מחאה" היא בשעת מעשה, ומובא בתשובת מחנה חיים דחייב להכות בדבר זה, וענין ה"תוכחה" הוא כמובא בגמרא שבועות (דף י"ז) "כל שיש בידו למחות ואינו מוחה נקרא רשע", ומובא בפרק קמא דנדה על הפסוק "וכשלו איש באחיו", איש בעון אחיו, מכאן שכל ישראל ערבים זה לזה. ובראשונים פליגי אי שייך דין ערבות בגרים, אבל על כל פנים "איש באחיו" קבלנו מהר סיני "את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה".

ובזה אמרתי ליישב דברי הגמרא בשבת (דף נ"ד ע"ב) כל מי שאפשר לו למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו, נתפס על כל העולם כו'. וקשה, האך שייך שיוכל להוכיח בכל העולם. רק נראה, דבגמרא סנהדרין ובאיזהו נשך איתא ד"המשחק בקוביא אין להם חלק לעולם הבא", ושם "מפריחי יונים", ובאופן זה שייך גם בדורנו, וזהו ענין הערבות.

ומובא בספר משכיל אל דל מהצדיק הקדוש ר' הלל קאלאמיא זי"ע, וכן בחפץ חיים, בביאור הפסוק "ואתה כי לא הזהרת דמו מידך אבקש", משום דלא הוכחת אז עליך העונש. ומובא בתנא דבי אליהו דכל מי שבידו למחות כל דמים הנשפכים בישראל עליו, ובחפץ חיים כתב דמו עד סוף כל הדורות, ובילקוט שופטים איתא: אותן ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני שלא הוכיחו זה את זה, ובשביל זה חרב בית המקדש, כמובא באיכה. ומובא בחפץ חיים דהערבות שאנו חייבים עליה הוא ערב שלוף דוץ [דהנה איתא ביו"ד (סימן קע"ז), דיש ג' מיני ערבות, א' ערב סתם, ב' ערב קבלן, ג' ערב שלוף דוץ. והחילוק בין ג' ערבים אלו הוא כך, ערב סתם הוא שהמלוה הולך להלוה, ואם אין להלוה הולך להערב; ערב קבלן הוא, שהמלוה יכול לילך למי שהוא רוצה, וערב שלוף דוץ הוא, שהמלוה הולך רק להערב.], ומובא ברמב"ם שמחוייב בערבות על כל דבר.

מעשה אבות

הקדמה של הספר פסק בית דין

וזאת לדעת כל הדברים הפתובים פה רק על מכאן ולהבא אמן על מי שלא עשה כן בימים ראשונים טרם ידע פסק בית דין הזה עליו אין להרהר ולרנן חס וחלילה. (עכ"ל הפסק בית דין)

אזהרה

משנתנינו אמרו ולמה לא נתפרשו שמוותם של זקנים אלא ללמד שכל שלשה ושלשה שעמדו בית דין על ישראל הרי הוא כבית דינו של משה (ראש השנה דף כ"א) ובגמרא ללמדך שאפילו קל שפקליו ונתמנה פרנס על הצבור הרי הוא כאביר שבאבורים ואומר ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל הדין שלא יהיה בימיו הא אין לך לילך אלא אצל שופט שבימיו ואומר אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלו (שם) וברמב"ם פ"ב מה' ממרים בית דין שגזרו גזרה או תקנו תקנה והנהיגו מנהג וכו' אין האחרונים יכולים לבטל עד שיהיו גדולים מהם ואיך יהיה גדולים מהם במנין הואיל וכל בית דין ובית דין של ע"א הוא זה מנין חכמי הדור שהספימו וקבלו הדבר שאמרו בית דין הגדול ולא חלקו במד"א בדברים שלא אסרו אותן כדי לעשות סג לתורה אלא בשאר דיני תורה, אבל דברים שראו בית דין לגזר ולאסרן לעשות אם פשט אסורים בכל ישראל (רוצה לומר רוב ישראל כמבאר בכ"מ) אין בית דין גדול אחר יכול לעקר ולהתירן אפילו היה גדול מן הראשונים עכ"ל הרמב"ם.

ובספר שומר אמונים העתיק ממכתב רבינו השייך וזו לשונו: "וגם תמסרו נפשכם מאד מאד על צניעות בני ביתכם, כי בלי ספק שכל הצרות הצרורות נצמחים אודות הפריצות שבדור בעוונותינו הרבים".

וכתב בספר טהרת הקודש: "הלא אם תשאלו את ישראל על מה עשה לי ה' ככה, לכן דעי לך בת ישראל כי תתבונן בנפשך שהכל בשביל פגם הפריצות שעל ידי זה נמשך פגם היסוד אשר חדא מילתא (עניין אחד) היא, כי זה הפגם התחיל והתפשט מעון הפקירות והפריצות רח"ל".

במכת בכורות - היכן שהמשחית ראה את הדם על המשקוף הוא דילג על הבית. גם באחרית הימים - היכן שיש צניעות וקדושה - הבית הזה שמור...הבגדים של הנשים הצנועות - זה יגן גם עליהם וגם על המשפחות שלהם [מדרש תנחומא וישלח עה"פ 'בִּיְרֵכְתִי בֵּיתְךָ'], כי זה מה שה' רוצה. הכי שנוא על ה' - זה חוסר הצניעות [סנהדרין קו].

שרה: איך על מצוה זו, אשר בלעדיה אני עלולה להפסיד את השלמות הנצחית שלי, כמעט לא מדברים?

בית דין: לצערי הרב זו אחת העברות הגדולות ביותר של הדור שלנו, כל הקשור לצניעות וטהרת המשפחה. כל העולם טובע בחוסר צניעות והתשוקות סביב נושא זה. זה אחד האיסורים הכי ענקים שיש, ומשפיע על בעל העברה והטומאה הולכת לדורי דורות. עברות אלה גרמו לחיסול של דור שלם, דור המבול ["כי השחית כל בשר וגו'"], והדור שלנו גם לא רחוק מסוף לא טוב. לצערי, ה' ישמור עלינו. אבל לא כולם, כי בכל זאת ישנם חרדים שמבינים את החשיבות של חיי תורה וטהרת המשפחה כמו שצריך. אבל היום עם הרוח הליברלית הפתוחה שלצערי הרב נכנסה גם לעולם החרדי, ודרישות התורה טושטשו ונהיו לא ברורים.

הופיע הדיסק המדהים של הנער בן 15 שהיה במוות קליני ב-14 שעות האזנה מעולם אחר. 15 פרקים מרתקים מהעולם להזמנת הדיסקים לקוראי העלון הזה בחינם: 0527651911 - להזמנות דיסקים 10,000 שיעורים על התנ"ך, דף היומי של הזוהר, הזוהר הקדוש, ועוד: 0544577956

הדיסק הזה שנעשה בזכות הנער נתן ועולה 50 ש"ח מחולק בחינם לכל קוראי העלון הזה טלפון 0527-651911

קטע מדברי הנער נתן - שואל בקהל: ראיתה משהו שקשור לאינטרנט לא כשר?

נתן: כן, יש גם מי שלא שומר את העיניים שלו ומסתכל על בנות פרוצות, וגם מי שמוציא זרע לבטלה,

ארץ תחתיות זה המקום הכי הכי גרוע שיש. האנשים שמוגיעים לשמה, הכי הרבה אנשים יש שם דווקא במקום הזה. מי שאומר לשון הרע, מי שמלכלך על מישהו, מי שמוציא זרע לבטלה, מי שלא שומר את העיניים שלו, [זה המקום].

העלון הזה נעשה ונגמר רק בזכות הדברים החמורים על שמירת עיניים ותיקון הברית לשון הרע ומוציא שם רע שהנער הצדיק נתן סיפר וגילה לנו.

במדרש כתפוח בעצי היער,
באוצר המדרשים (דף ס"ה):
אמר משה לנסרגיאל
מפני מה הם תלויים (האנשים)
בפינתם, אמר ליה:
מפני שהביטו
באשת איש